

DOMOVINA

Štefka 2, 11 in 22. dan vsakega meseca. — Dopolni naj se vsakdo poljudni avstrijski in slovenski branitelj. — Obklesati se za vsakdo. — Za izmenjevalce in glasilo vsakodnevno po 1 kr. od germind-ovca. Vojna za vsakdo 1 gl., za leto 1 gl., za šest let 6 kr. Študentska naj se poljudi. Sprejemalca „Domovina“ v Celju

Takini so, ki niso več naši!

O Veljavi, v Veljavi.

Kaj te niso potrpeli?

Hej dir, hej Germania! — Zakaj se tako mašiš za trstevno? Pojdi krp hode in boji hrani boš pred barban liasi in repenski! Francosi in poprej bodo položene moštine za veliki neski most in Hamburga do Adria, če razglasi hitro manifest in če organizira in slovenskih in sploh slovenskih nesagovori janičarski kor! No, v Celju dobiš same generale, pravzaprav Hermann-Teutoburgove, in v Veljavi in bližnji nadobudni adjutante in za nekaj materijala za „Führer“ da jujmese! — Po število bodo malo nabira v Veljavi, ali je tvoj listajki, o čemur se ne prepričaš tam za svojega državstavnega življenja za novi maši.

Gospod strednik, Vi veste, da je bilo zadnje tedne v Veljavi dasti veta. Peterica kandidata za janičarstvo vojaki — dva za mesto adjutanta, jeden za turški boben in dva za na „son“ — začela je pogumno (?) boji v mašiti in „a postja v boga“, z besednimi pisanji, s kričanjem „Wacht am Rhein“ in „das deutsche Lied“ in tulenjem: „Pomaga, Gotische Brider“ nas darjajo in nas odinajo „na meh“? Heta število Heta! — Brea izjeme je objeovalno pravo prebivalstvo te polslavinske početje, kar so mi trčili, ker poprej niso poznali imenom Nemcev v Veljavi, le za časa volitev prišlo je na površje določno politično mišljenje in glasovanje. —

Ali kaj svet, ostalo ni pri „Heta“, nego previlo je do pravega katilinarskega dejanja! Dan pred Gospojino obhodi se je prepirajni trg preslišno za novo malo. Vojna, „elit“ neziskljiva in

regata? drvi za veher po ovsti. „Das lindische Fetzeln“ in „runder messen“ ... zabosti turški boben. Kakor trigmet, planeta dva junaka (?) in vrsta, ušereta jo pri bolni dneva v bolji hrani in od tod v zvonik, odlomita drug a trojejnico, jo raztrgata z njega in jo skrijeta pod ploščo. — Kdo je stali takden čin, ko so jih noslje in dekleta videli bogati iz cerkve? — Človek bi sodil, da je za takšno dejanje smoteln je nevaden gojmeo ali pa moština prepita baraba! Ali ta razbojnika imata na seboj več nego svednje bele. Da je jeden golobradil in da se je drugi potoni rodnini skanil, to ne umanjkuje grose početa! —

Moj Bog! vidilni sem in še vidljen, ali je še kaj pravica, ali je še kje počenje in do je še kaj svet na svetu? Takaj gledano strjapanost, katero nam poraja onova srednji kor na zemlji podlagi. O, Nemce dober vi, kaj dela in kaj nesmerja! in pri tem navjajo se v plašč odinoga polročitima in „Staatsverwaltung“ — Slovenci za imati štjimi le davek za polko!

Rečimo, da ti pobatni obsegi v čisto slovenskem kraju izdajajo in pomejstvo „fratruško-lobno“ nastavo in če ti našli ljudi kajo po pravici zahtevali ali izvirni odstavitev let, ves izrazi bi bil po koncu od Einheitsung do Reichenberga in dalje; tirjal bi se občasni stan, ker smo in vsaj smo — v objemu — v traverzi ...

„Reika takot ne postiva

Ko se spomnijo domovini“ ...

Pomejno dva momenta ti vsaga zjornjega. Za zavodnega narodnjaka je to strahno. Če se mi na lastnih tleh, v jednokoprivni državi, za katero je bodil in hoda še do zadnje kaplje v boji — kajli vas se enajje — le zvestoba Slovstva

in up v svojo ne — na taklen način odstrani naj-svetelja svetinja nirobna, ne državnost, ta znač gorke domovinske ljubezni in zvestosti! O državnost se sme še bolj! Povodajni, da je to za zavodnega narodnjaka, in kaj pa je takšno dejanje za mislece ali vsaj za pol rasodnice! Barbarstvo, tudi skrajno barbarstvo! Poldisti in moralni propad, za katerim „dober tek“ materijal, fikt, smajajon, priljubljen, darjajo prvo sveto malo. Vsek vi, kaj je to zanj, kaj je to za kraj! Divjaki svoj Čuh vsaknejo publicke pred mašino „plahovi v tvoj in tokaj! Kaj počno njega rajski, tovariti in neodbitni kaj?

Gres in strda i bolj kakor dirje družni našjo njega, in tudi svoj rod in to v cerkvi, kjer bože prvo nektravo daritev davevati! Fej te boli ...

O patrios patri- kje ste!

Ne morem, ne morem dalje danes ...

Štaterski deželni odbor — „commis voyageur“ za nemške tiskovine.

V „Tagesspost“ št. 225, večerni list, se zabaja mej poročili o nekaj deželnega odbora tudi naslednje:

1. Vsom občinem, razno mest z lastnimi pravili, določijo se blagajniški dnevniki po merici, kakor ga bi deželni odbor propisal.

Za upravljanje izobnega naklada ima se posebni dnevnik ustanoviti.

Prav hucem (kratkno v gornjem nadstropju na hodniku je stal proto (nadhodnik) črnški Joro Plamenc v svoji črnogorski obliki.

Črnogorski duhovniki so ostali — na mesto — pri svojih narodni obliki in se noslje kakor i drugi Črnogorci. Do določ sedanjega metropolita Barjona niso oni nosili ni brade ni dolgi lasi. Po spivju države ostoj privrli je vsakopopravljeno Barjona za to ostorno. Pa tudi sedaj neradi pridajajo mlajši duhovniki lasi in brado, in celo se stranjajo pustiti dolgo brado. Samo proto in in dječnik ostinjski nosita o prazničnih dneh „antorie“ (maka spodnja oblika, a tudi proto črnški je prišel nekako do nje, po to črna oblika, kakor pride o slovenskih dneh za Četinja. Glavni nadzornik kol kol upravitelj vsakjake bogoslovje boril se je za našlo, da duhovniki, namore črnogorski, ne nosijo ni od sedaj drage oblake nego narodno, katere je tudi lepša, pridobitja in primerjajo za one — a prav tudi za naše — kraje. V bogoslovju je bilo tudi prvi objevi volji „odročeno“, da se bogoslovje oblika v moštje (keriti). Ne, čas je dolžan, kdo je imel praveje nazore. Sedaj je počelna tudi bogoslovje narodna črnogorska oblika. Rektor bogoslovja je vedno govori: „Traba, da klesno na to, da se naše avstrijsko odličje ne s dolgo brado, lasmi in obliki, nego s umom in razumom“ — Zavest rekava, a ne kraj oblika? —

LISTEK.

Šolska obiskava v Črni Gori.

Vodil je in popajal Mitka Kavčič, glavni učitelj.

Je jenera vozi se do „Vir“ — trgi skoz tado reko Virovino, katere vprejemanje v sebe tri manjše rečice in Črnškiškoga okružja in tebe v Skladarico jenero.

Školenico jenero ali „Htato“, kakor ga imajojajo Črnogorci, proučita se do Črne Gore vodilji do Skladra. Dolgo je 10, a široko 8 ur. Tudi Črna Gora ima v njem d-ča. Ono izteka skoz Rejano v Jadransko morje.

Voda je v njem sladka pijaba. Ono naraba vsake jeneri in vsakega dneva po večerjave pa prilije vse okolo tebebe zanje in od več od pol polja Črnškiškoga; a po leti po Jarjevem padu. S tem prepotapanjem obdani smo vas polja, kakor Nil v Egiptu. Torej se tod neje vsako leto koruzna. Neje se kelo pred Petrovino. No časih omakno voda jako pomno, in mnoga polja ostajajo neobsejana; a mogla bi se ponajati s pronom, giravico in drugimi pljavci, katere bi upole še za časa.

Glavni nadzornik prikrilje je vsehajni rjakevna pepa. Veka nekotiko meir prona in Avsterija, in ta je zasajal i njem moštobe njive in dobit 2) mer prona; a še mi je propalo pol, ker mi

vedel upotrabitli ga o svojem časa. A da mi nadzornik ni nabavil prona, zanjli bi mi ostala gasta!

Kedar je veliko deševje rano v jesni, izgaja se, da ljudje a tekinim trdom dokotajno koruzno barbo in da jim ta in tam potopi voda, peje nego pride do raka.

Vir je mesto za Črnškiški vrt in senenji, katere se obdržava vsak petek. Zgrajno je kakih trideset hil od lesa, največ krčine sa ljudi, katere prihajajo za senenji. A je tudi nekotiko kofci za trgovce. Tu je nasel kov srečivo, ker bi drugode prepričevali voda vse trg. S Črnzičo zvezana je Vir z jedne strani a zasopom, a s druge s smotom.

Nagljivji je senenji v jesni. Tu se dočiva stva, smetane, gronja, kulin, grunator, smokve in nekaj jabolki, vina, jaje, perotine in suhih rib; razne robe za obliko moško in žensko. Prav dobro je in okrasno črnškiško gorje. Najpre se prodaje rdečega drusa in krogli siver (traj grdnja), katero gromlje se da po zini dolgo obdržati in kajlje ga je razmatali, ker je trdnost. Na mošta volje oka 5—10 krajnjcev; a za prono i Črnziče plati se 80—100 kr. za 20 ok. Kufine so jako velike, volje nego najprej vrat, ki vrtili po ana a podolgate sa. —

Ta dan, ko je prišel glavni nadzornik, ni bilo baš senenja.

Te dnevnike bi detalni odbor proti plačilu lastnih stroškov vročil dotičnim občanom. In tega sledi:

1. Da so se detalni zbori vporabili ali se namerno zapuščali, da se ti dnevniki sarače za detalni odbor.

2. Da bodo ti dnevniki, ostrova usodi za dnevnike izdati se izkupitve v nemškem jeziku; kajti od delovalnih odborov samo največ dobitni niti slovenske tiskovine, ziti nemško tiskovino. 3. Da to detalni odbor te tiskovine pripraviti zaradi kateri graški, toraj namiki tiskarni in plačati se iz delovalnih sklopa, v korožni vpljuje tudi davkoplačevalci slovenske narodnosti. Pravilno bi bilo, da se občinam, ako bi potražnje v tako razloženosti zadevah varstva delovalnega odbora, zamani, po katerih začeli naj se dnevniki zapuščajo, da se jim pa prepusti, v katerem jeziku, da dnevnike vodijo in kje da si jih naročajo.

Sklep delovalnega odbora je nepoznavna projekcija nemških tiskarn v Gradcu, z današnjih slovenskih davkoplačevalcev, ter nepoznavna omajev občin, dobovati svoj uradni jezik.

Opazovanje toraj slovenske občine, kaj detalni zborovi ne naročajo, ostrova, ako se jim dopoljuje, jih kot namerno vrnajo ter si omenijo slovenske tiskovine.

Vse slovenske čimpoje in rodoljube za slovenske štajerskem pa prostino, naj občinske predstojnike in tajnike v tem pouče.

Veseli zas bi uradni popravek štajerskega delovalnega odbora, da je pripravil tudi slovenske zborove in da je za dohovo usorev razpisal konkurz.

Slavnost na Teharjih.

Teharjani imeli so v nedeljo 20. avgusta t. l. naroden praznik, kakršnega hudo še dolgo poznali. Že za praznik poprej naznanjali so po Gobji in okolici plačevalci, da se boče ta dan vrtili v občni zbor podružnic sv. Cirila in Metoda, jerna zambola in prid šolske mladine in letci, 'Čoljaska Škola'. Prijaza vsa Teharja je od nekajdi prijetljive, nekoliho po svoji zamisli sklopi, nekoliho po svoji znameniti zgodovini. Za je kaj pripravna za slavljenje čoljaski občinstvo. V nedeljo popoldne prišlo se je ljudstvo tramasa občine. Slavnosti praznik pred gostilno gospodara Čajhena imel je postavljen krasen glasnik z lepimi teharskim grbon: dva zvezdi v modrem polju, pod njimi tri zelene gobe. Mlaji bili so na vrha splešani z lepimi troječinami. Pred hodo razpostavljeni so bili darovi za tambolo v ukrasnem robu. Ob hodu razpostavljeni so bila namna znamenja nekdanjih teharskih plemenitov: kakor: toča, belebaridi, zastave, jedra iz 16. stoletja, druga iz l. 1717. G. Počank, črna zastava

je bilo vse tu urejanje, posodi je tudi zgodovinsko sliko zasečne Vereške Damašnik. Takoj v početku je nastal okoli te znamenite razstavice tridesetna gobja. Ob 4 uri nastal je zbor, da se bliže in celja, 'čoljaski škola'. Do 50 žilj Sokolov, na čelu z nam: vrc skob' rca, va, Triglav', prikazalo je na slavnosti prazne. Pri sklopi podružnic je v krasni in dobi gospodini Vrečarja dole šolske in poklona v imenu teharskih Slovencev starost leš kopak, gospodini Mastnaska občinska je zastava, 'Triglav' z lepim vesnom. Drugi Teharjanci dole so prerasno kopak. Moj burzini podružnicam občinstva odgovoril je starosta, 'Čoljaska Škola'. V tem času obrnlo se je bilo gotovo nad 3000 glav občinstva. Pripekajočih se in velika gobja je za nekaj časa vsa glasnja onemoglo. Nato se je vrtil občni zbor. Načelnik podružnice gosp. kapelan Potovček podruvi v izbrani besedah podružnicne člane in dole goste. Tajnik gospod Vrečar poročal o zgodnem stanju podružnice v preteklem letu. Dohodkov podružnica ni odposlala vsah glavni družbi, ker je poročila nekaj za podpore vseh teharskih otrok in št. Lovnjak na št. Norami in ti Teharje, to pa zaradi tega, ker ondotna, 'školjerjaska' šola baš z podporami izvažila slovenske strobo. Poročilo vzelo se je v primanjem na znanje in vrtil se je zpet stari odbor. Osebite zaslugi pravi št. družinice imeli so gospode: načelnik, G. Počank, tajnik Vrečar in načelnikov namestnik Počank, vicepredsednik na Teharjih.

Po občnem zboru belovalno je na lepem prostoru poleg šolskega postopja 50 Sokolov prazne vaje in za tem na raznih strojih. Občinstvo je z največjim zanimanjem gledalo te vaje in mnogikrat očulito deparatijo ljubljanskih belovalcev herno pohvalilo.

Za tednovo vrtila se je tambola. Krasi dobitnik, mel njimi mnogo kajljev — glavni dobitnik bil je jednolinski oves — zanimali so očulito kmetstvo občinstvo. V tem so je vrigla not. Nastopila sta govornika Drag. Hribar in dr. Troc in v navdušenih besedah razkajala pomen družbe sv. Cirila in Metoda in skolskara. Vsem gostom za krasni čoljaski zalivali se je v polji besedah gosp. Počank. Ždaj pa so zadnji prijetni slavnosti teharsko-čoljaska mladega zbora, ki so peli več namučnih rodoljubnih pesmi not, herno pohvalno. Nad Teharji pokrali so molžarji iznad travenka polje čerkve drgnale so se rakete, sikalo se je gorče sinice in pri tej krasni podobi odšel je v rodoljubi vstah, 'Čoljaski Sokol'. Občinstvo se kar ni moglo ločiti. Dolgo v not so se za razlopa rodoljubne pesmi imajo veseloga občinstva.

Ločili smo se od družah nam Teharjanc z zavestjo, da je in ostane čoljaska občina nesamobojna narodna in da se boče dolgo, ko boče potekel čas teharskemu namfunkemu občinstvom

uradi. Prijazno in srčno, očulito gospodinstvo in dekletom teharskim pa kliseno šč iskreni: Živeli!

Celjske novice.

(Kamnija na štajerskem pokopališču celjskem.) Celjska botanika ima še nekaj let svoje pokopališče. To so izbrali so tri gobje na ostri, ki pelje v vas Dobruva. Za to mesto za pokopališče niso izbrali pravega prostora, se lahko vsako prepriča, kjer gre tam zimo. Že prvo leto, ko so začeli pokopavati, tekla je za ostri in studena, ki je ravno tam, krvava voda. Sočnje so se pritožili. Zato jeli so pomagati ceteri in so jo toliko zvalili, da so studene: pokrili. Voda je sedaj tekla pod cesto na travnik gospodara Štrigara. Ker se je pa jela ta voda še dalje po sosednih travnikih in njivah odvijati, in je neprijetno dišala, pritožili so se drugokrat. Na pritožbo je komisija sklenila narediti na ostri pokopališče globok vodnjak, kamor naj se navedena voda stoka. Zabili so ga delati. Naredilo so v predelani pesni 6', metra globoko jama in zavoil kamnena, da bi vodnjak nastal. Pa vedelj jim pride določa na misel. Pokopališče leli volkovišje nego običajno mesto, in se voda proti mestu v šavnjo lizala, zato so se bali, da bi prišla ta ozračja namena v mesto vodnjaka. Dale so nastali, jame pa niso nastali. Ker se od tega časa niso ničesar več storili, da bi globoko odstranili, pritožilo se sodej je G. Dolinar, Klančnik in Vrečar v Gradcu. Dne 10. avgusta bila je zpet komisija. Pa čadni gospode govorili so samo nemški. Hi komisiji prvih sodov, lahko trdim, da se namene, naravn dale, nihče nevolni. Teh še akciji vrtili niso ničesar, kje in kako tre škoda. La rodilo črtani je kile kako besede in sicer se zato, ker je g komisiar za krivanje mladostni opoznati, naj tudi ubogi, 'kmetek' se sedice sine. Drugače občinstvo in so drugi. G. Dolinar posvil je naj bi se ta gobja tako ali tako odstraniti, kaj se je bali, da bi se med tamokajni prebivalci, kaka naslednja tožnja začela in on v svojo hudo pod pokopališčem, kamor voda teče, ne more stanovorev delati, saditi se mu dr. Keppa. 'Sie haben einloch still zu sein, denn ich bin ein Sachverständiger'. No, nekaj pa so bili sodej povzani, da bi se smeli še besedice ne črtati? Kmeti plača toliko denov, tri škodo in ako se pritoži, ali klobuček novak za gospode. Dalje so prosili, da bi se vodnjak, do 5 m napojen z vodo, tekočo in pokopališča, odstranil, ker neprijetno diši in bi se lahko lozeta začela, sadne sode dr. Keppa. 'Ihr Herren lassen

Ko zapazi proto in učitelj boljšiki glavnega nadzornika, granta mo zaprosi do fanta.

„Ze smo dovolji, da li pletite k nam.“ reče radostno dobi proto Flamenc in peljahi se v ožna z nadzornikom

„A kako da dremite?“

„E kako? Gobj vsa čaka, čaka, a vas ni, ja smo mislili, da ste pomekli, ker ste nam občasli.“

„Ne, verujte, ne bi mi se duha umirila, ti s Celjaja, a ne videti Osmario — Françoise Italij, odgovori mu iskreno in zadovoljno glavni nadzornik.“

„Delo ste nam došli. — Dej, doleko te prišlo gobjo samo v han; pa pridite, da popoje krpo vina, ker vidimo, da ste se dohro utrudili.“

„Pa ga dajmo. Po trada se je treba tudi odpočiti, reče juna glavni nadzornik, izpustil jim voinarico; po tolar srečna na vsadga, a tolar za čela.“

Vozarji so popli po čale omenilnega črnega vina, ker telega je volko najti, pa se vrnila a „srečno potje“, in „brada na vaju“, kajti so ličili, da se ta dan vrnajo še na ljubo. —

„Mi smo vsa čakali od dve ure popoldne,“ reče proto, „bil je tu tudi vojvoda Meho in kapetan in njih več drugov, pa niso mogli dohro čakati, ker imajo neki njegov praznik. A mi rekli, da jim poročimo, kakor pridiš, in da jim

namazati, kdaj bo prišel v Daplo v foto. Pa smo postali, da oprotiti, konje nazaj.

„E pa nič. A si Boljšiki koliko odroč?“

„Jedno ur počivo in vas po ravnam.“

„Dobro toraj, Najl pa pojema.“

„Čaj no doleko, popirni ta kovečig pa hajli zaprej!“ reče proto joljnomu večjemu fantu.

Glavni nadzornik vrnil je državnega konja in sprejdenja z ljube nazaj, da no trlaji mnogo za šolski rožari; kajti hrana in piča za konje druga je po črni Gori. A vedel je, da se po črni Gori mora mnogo peljati, a tudi da se more akciji povsed dohiti mezej (nauka) za jahanje. Pa tudi kako se to izpolni, „gospodski“, zato je vendar prikazanje v tem: Nad 16—30 gobj v srebra: —

Glavni nadzornik je v 5, 50' in doleko z roko šli so po polju Črnar-Škari. Tudi vidi steza vsa izpolni preo.

Polje omenilnega prostora se je v dolgo kajl 2 ur, a v hitro t mo. V lju na sta tudi dva tri kamnita brla. Vas v lju je lepokrasna a poteki in sočnice. Z namo sočnice in točka mogli bi se napraviti ječki in najprej voda, pa privrati vsa polje, ko ar je krasni vaju. Ta in tam so vidljivi vrba. Po petinjo valjajoče se vinogradi. V katerih se nabuja tudi nekaj sadja, a pomajr smokve, granater in kivi. Vanka akciji srgnida — vrj, ajra — srgnjena je a kamniti stenojeja. Za je bi vidka voda

das in der Ruhr und schaut's nur eines Binsen, wo es stinkt wie Pust.« Dolejo pa, če pa niso val navoziti, kajalostev je razumljivo, sicer bi bil to Gospodič slabo našel, kar je bilo to ustvarje neoprevideno. No, gospod doktor, kaj nam nebiha odstraniti grube od pokopališča, potem bo le v naših lišah bolj čistilo, kakor ste se vi trnili. Pomagajte nam tvoj in odstranite nam to, da vam pri nas ne bo vihalno smrdi! Doktor pa nam ne storite, mišljimo, da ste vi krivi, da v naših lišah bolj čistilo, kakor v vaših. Nasa Gospodič so skrbno. Navaden vam bilo hiter tega pokopališča, bolj stano, kakor maršarstva in valem mesta, kjer se opojuje veliki trebuhčiči! Ali mi ne vrganje, profinj in lahko. Le v vašo „viharstvo“ ravnajte to, in jaz vam tom v „Domovini“ navel bide po imenu. Torej gospod doktor, ne pačite naših gospodin! Če smo bolj zveni in mimamo druz očuje, kakor vi, ne mislite, da li bil tudi tak nesmišljen. Če vi po nas zdravite, mahali bomo tudi vi vas. Omamili me ima Gospod, velika potroba, kterega pa jaz po imenu ne poznam, imenit je, ko se so svojje nabli vsajepaji trditvam tom gospodov. — Ali, odli das alla sei ma fallen? Na koga pa? Zakaj pa nista sva vnovit, da monmo dihati igriše in srak, pobiše in to menajo? Konec je bilo in večkrat, pa vam ne gre v glavo, da li se spajali vodo vsaj pod zemljo, za kar je tudi profesor, da bi v vaš meho občina na drugi strani tekla na dno. Gospodje vati so v steklenice vodo svoj. Eno napolnilo so iz steklene tik mejo na pokopališčem, drugo vati so iz vodnjaka, ki stoji na ognju in o katerem sem že omenil, pa so tvojje je bila voda. Na Scharinger travniki pod pokopališčem tebe krvava voda na dveh straneh na dno. Pritolenci nahajali so, da so tudi ti v vodo napolnil sva steklenica. Pa kako je bilo hudo? Gospodje so bili kar razburjeni. „Soll man da zwei Stunden verweilen? Ich muss nun „A fortlassen!“ Tu in tako smo stikli. Le samo g kreuzer je ostal. Na jargenje dr. Koppitz: „Heheha halt sie da, ich bleibe nicht.“ — Ji bil komisar le tibi, in fakat pri tvoj, ktero je ukonal izkopti, da se je voda nahajala in steklenica napolnila. G. komisar vander zna, da se mora tu in tam malo na kmetu in njega nunoje otrati. Gospod Koppitz in tvoj. „Ich weiss ja, so werden uns nur die Wissenschaften, dass wir sie kaufen müssen.“ Pač dobro, da vas posestnik razumel ali. Stikli bi le njegovo mesto. On je mol postojek, kakor ga poznam je 15 let. Da li vam on travnik močel, kakor vi trdite, je gola laž. Posestnik Štritar bolj le samo, da li se mora kmetu odstraniti, ker se jo, da li ni nasa žival, ki njega kmetu radeho tam, na gnočiji stoji, ne zlolela, kajti le v največji vročini, ob senenju koljaji je po travniku grda luda, ki in vodo. Te zdravne kreme tudi njegovi konji ne marajo piti. — In plačilo od travnika davak, pa nemo, ki je voljno tako druga maj, bi v gnoj metal? Gospod mottito se, ako tako misli. Travnik prodati je in le tega varova voljen, ker ste ga vprašali na njega. On ni Jarda! Gospod, vi imate slabe nazore o nas. Zaponate si le samo to, da želimo mi pripomoči pri tej menaji. In da nas, ako le prijetno na kmetinjo ne obrate tako, kakor ste nas oni dan. Za dnos naj to dovolj; ako se pa ne bodete prihajajoči omenjali nasa nasproti drugoče, omenali bomo avto le voč.

(O celjskem okrugu.) (Slovenščina pri c. kr. pol uradih.) Nedavno bilo je štiti v slov. listih, da poljica c. kr. okr. glavarstvo mariborsko županovo dopisje in tihase le v nesmišljen jezik; ač boljše se ne gre! Slovenščini županovo v celjskem okrugu. Sicer si privadava c. kr. okr. glavar v Celju vtrajati tudi v tem okviru našim županom in jim odpreti njih listi takih pism, da im, da poljica občina nahajane in dopise v obeh jezikih. Nektere občine dougele so tudi pri via. c. kr. ministrstvu, da jim mora dopisovati c. kr. okr. glavarstvo odloži le v slovenskem jeziku. Človek bi mislil, to je v res jo prep. Ali temu si tako. Slovenščina, v kteri dopisuje c. kr. okr. glavarstvo občinom, je tako, da je naki izpuzi ne morejo razumeti! Sozna tega pomislek je polna germanizovan je tako imeno, da je ne more silno razumeti! Sozna tega pomislek je c. kr. okr. glavarstvo volje dopisje in ohanov na hektografo tako slabo, da se taki dopisi ne

morejo štiti. (Kaj pomaga tudi reza in dobro volje g. c. kr. okr. glavarja, če pa niso potrebni konceptni uradniki v sradu, kteri bi li polopoloma znan slovenskega jezika in pisni tak, da bi naki izpuzi lahko razumeli.) Večkrat sem slišal štiti slovenskega župana, rečel: To so vam dopisi, sloves na eni strani nemški, na drugi pa slovenski, a nehotnega ne razumem; kajli nemški nisoem znanem, slovensčina pa je tako, da so boga zamenli!

(Čudna esaitarna razmera: Ni le druzo, da je bilo štiti v „Domovini“, kako je celjski magistrat pritikel dr. J. Bernau glede gospodine jama, ki stoji na lastni svojji posestnosti in kakera ne dela nikakor nobene stinosti. Človek bi mislil, ako ne pozna razmer, da je esaitarna oblast celjska res tako skrbna. Pa druzo misli je mogel dobiti vsakdo, če je bil samo prostora, kadar je celjska esaitarna gosпода obhajala veselo potorno branje. Ti ob časti, ki toče potok in se vije glavna cesta ter so izvaličali ljudi, postavili so med druge šotore neko kolico, kajti bi imela biti esaitarna, ki je bila zelo pomembljiva v vsakem okraju. Zlila se pa duk, da li se samo samarata, temvo srazstvena oblast mogla govoriti besedo. Kolikor mi pomamo celjsko prebivalstvo, vemo, da ima vendar druzo potrebo kakor Ciskafr in da bolj svoj. Zato pa imo se tem bolj štiti, da na mesto, kamor je imela priti vsa ruma nemška gosпода, tako slabo skrite za vas stajajo, postojče se so joutje v polter, da so bile razne „Kothale“ in „Wienhale“, koder se je točila pristoja germaniska pivu in vino ter prodajali „Glimmstegel“ pod veliko nemško frankfurterco. In če tudi posmišimo to, pomisli ne moremo in ne smemo, da je to esaitarna delalo smrdi, ki je očitni dotični kraj, da skoraj ni bilo sopsti. Da je boljšinska v bližini in kakera ne dalo. — Kako postopanje je to? Slovenska štiti in nasa delati stinosti na vseh straneh, samo obštati pa tako nevedno. Komeri pridemo? — O vsesitni sarni ne bopredmo govori, ker so sami nemški listi rekli, da se je ispalovina in to nam bolj dovolj. — Glede prostora pa li bilo loleti, da li se zbral drojak. Poleg boljšinske, v kateri smotila ravno bolnik na surtini postoji lije zadnji boj kotinja in mi se stopa mriški po to čelo, tako vroje, tak trk in to najbdi niti med dirjaki in gotovo tudi ne njega vasa Celjano. Ker znamo, da jih je dosti, ki imajo sivo za bližnjega, dasitni je reval.

(Prvi milijon v 22. let. „Domovini“ od 5. avg. poročali smo, da je „Juzno-štajerska hranilnica“ pri uradnem dnevju dne 28. julja t. l. dosegla milijon goldinarjev vlag. To je velikanski uspeh, na katerega so celjski Slovenci, in vs štajerski Slovenci opravljeno ponosni. „Juzno-štajerska hranilnica“ obstoji sedaj malo čez polna štiri leta, in vendar se je tako razvila, da ima sedaj vbe čez milijon goldinarjev vlag. Kako velikanski uspeh je to, razvidimo najbolje če primerjamo svoto vlag, katere je imela „Juzno-štajerska hranilnica“ s svoto vlag, katere je imela ista mesta celjska, ali nemška hranilnica, v enakih dobi svojega obstanka. — Imela je vlag

„Juzno-štaj. hranilnica, mesta Celjaka v 1. letu. gld. 281.16261, gld. 19.10690
v 2. letu. gld. 510.09093, gld. 36.41164*,
v 3. letu. gld. 708.36102*, gld. 134.94629*,
v 4. letu. gld. 918.74906*, gld. 223.82091

in sedaj v tekni petega leta ima „Juzno-štajerska hranilnica“ vbe čez en milijon. — Ker ima celjska posojilnica vbe tudi nad en milijon aktiv, imata oba ta denarna sročila Pojsilnica in Juzno-štajerska hranilnica v Celju, katere voljo Slovenci tako vroje in apretivo, sojaj vbe čez dva milijona goldinarjev! —

(Preostali postoj!) Danesna imajo vsi namo posestniki svoje postojke srazstveno soper škodo po potoci. Prigodi se pa, da ta silni nastane s plitvostjo srazstvalnine ali pesnja. Zgodi se pa potom, da popet, le srazstvalno druzbo nam neče izplačati odškodnine, tako, da vlijub imo, da je bilko le leta smo plačevali srazstvalnino ne dobi nič. Srazstvalna druzava se po svojih pravilih opravljeno plačilo odškodnine odneč, ako točno do sta, ob kateri je srazstvalnino za plačati, leta ali plačena, ter se so marje potom prevede k plačilu pristili. Srazstveno tozaj posestnike, ki imajo svota postojke srazst-

vava, da odrajujejo srazstvalnino vedno na prej, da ne bodo, če se njim prigodi nesoba, imeli jam, pota, in stroška, ter itak nesoba odškodnina dobiti. —

(Slovesna.) Za letarico svetošenost napreji je gosp. Polnčak tudi na podo avstate in lehoberu, ki so bile let letarstva vst. Župan Kravat je po navreju svojega Župana dovolil izostavit tak strari le proti temu, da je g. Polnčak gaciziral za vsako potkohdo v 5000 gld. Ali gosp. Polnčak se ni vtrajal, marval je tudi s tem znosno postaviti se za potoka. Čep!

(K dele dolnjekje kolonizacijske upajo se je v sveto 25. t. m. in takojše postojitve 62 jatinikov, pod nadzorstvom treh parnikov. Vstali so srbij vso potrebno priligo na čas treh mesecov. Delali bodo med Ljubljano in Radofsvom v okrajih Trzinje, Mirapad in Log. Pred nekoliko dnami peljali so je tudi in smotilnos kamnolite, na ravnajo to prvajo k smotno delu, do 120 kamnjevoj tanjaki. Kaj je tomo vrtek, da je točko kamnjevoj tanjaki. Kaj je tomo vrtek, da je vendar točko druzo delavcev, ki so v tanjaki krula lito? — Je li tomo vrtek, naka plača, da delavci ob njej stajati ne morejo? Ali je vsa pomislekjanje dolnjevo imajojevanje v doljajo Ameriko? Ali je oboje? Polnčak izostavi bi pa vendar najd apotiviti to delo k bonno tega leta.

(Ragan prijeti.) Tiskaj pri g. J. Janiču od dela na travniku, 20. julja t. l. vtegli, le Ezerjav pri Rogatcu rojeni Ant. Lotze, je bil v Vidnu (Litno) na Toljanskem 25. julja, na avrčvih posestnikih letja, prijet in bode zaprt prijeljan nazaj. Nameniti je je postopati v Ameriko ali svota ni mila tozstano.

Spodnje-štajerske novice.

(Slovenska štajerska shorojevanje v Mariboru) 16. do 18. avgusta je bilo lepo in krasno. Določ je bilo v vsem okraju do 120 učiteljev, in vseh slovenskih pokrajini, je tudi Gornjan in bil znanost. Shorojevanje se je vršilo pod vodstvom predsednikov g. Ribnikarja in Praprotnika. Prvi dan sta shorovala sprejeli odmor in odpočinost; prvi se je peljal z nastojalniki zavedati „Zavezane slovenskih učiteljskih društev“, pri drugo je poročil predsednik Ribnikar o tem, kar je v predlohi dele učiteljev v grompe država in učiteljstva. — Poročila sta tudi blaginja Ljupajina o društvenem denarjem stanju in učitelj Nerat o društvenem glasu „Popotnik“. Vsaj poročila so se z obhajevanjem vseh na mazo. Potem se je zvala letna društvena tuka, da bodo nake posameznih učiteljskih društev za „Zavezane“ 20 kr. in dele plačevali. Določilo se je le občinske svote davni red. Od o glasilnih vprašanj sta se izletali prvi dve, namo: „Najnovije reformatorne težaje na pedagogičnem polju“ in „Kaj in kako naj mladina čita“. Osta li navesti ostrova člena so se izročili svezavnemu odhodu v primerno rešitev, posebno so se mu pripravili „volitivne pravice slovenskih učiteljev“. — Glavni srb je bil v Celjaku, 17. t. m. v veliki družini Gumbinovo gostilna. Otvoril ga je predsednik s slavstvom na svezavetega ocajca, na kar je sber omenil, da se obplajo odnastno njava staznega učiteljstva na svezavetega ocajca. Priznostenost kamotnih, g. dr. Napotnikova je se predsednik g. Ribnikar in imamo „Zavezane“ sam poklonil, kar je srazstvalno stotiti tudi zastopnika ocajca vnde, okrajnega glavarja, ako bi ga bil naredil ocajca. — O prvi točki davnega reda je poročil obmo, imajoje, v vsakznanu dovoljeno, slovenskem govoru, svezaveti mariborskega učiteljskega in srazstvalni v občinskih listah okraj, g. H. Schreiner. O vsakih splogovno potokhu svo trajajočega strogo pedagoškega govora bodo se poročali strokovnjaki listi; jas le omeniti, da je bil to govor jedro vsa shorojevanja in da je bil g. govornik čista vseh shorojevalcev in da je srazstvalni učitelji in učiteljski pripravilni listi in voljo svota, da imajo tako izvestnega vodnika in odgojitelja. — Tudi drugi govor g. nabojitelja J. Lehausa in njegovih pri Critzini, menajo do druge mladinske postojaje, je bil dober osovava in dolga preostiljan, naprevali njakna stva in bil

za „Savo“ i Šušteršič; moći se poli pod vodstvom G. Trčka tako lahko, tako ljubno, da se je skoro vsaka pesem morala ponavljati. — To je bil slišan tak dan, kakorjnih je malo v Kostonjeri! Po koncertu pa je bilo napisano, naravnih napisano govoro, jedrnatih, gromovitih govoro na kape! — To je bila svetla stran te besede, ina pa tudi senčastih! Ina je bilo veliko občinstva pri besedi, vendar smo pogledali mnogo Kostonjerčev, zlasti nekaj od bližnih ml. Zakaj se ti knjujo? Zakaj kajdo tako malo naklonjeni do njih omjenih domozupov, kateri so bili besedi pridno? Tako malo je otkancev v Kostonjeri, da bi se ti ne bili odšli! Kako je ti mogoče brez odziva vdraviti več dotrdalnih znanstven in družter, kakotna so se in kakotna se je steptajo omaviti, s. pr. kmotjaka podružnica, podružnica Ciz-Metodove družte, študentska, pojedince itd. Torej slugs jači!

(Bralne družtve v Radobcih). Dolgo vrsto let so aktivne pojedince Radobci svoje slovenske srce pred svetom, dolgo so spale v narodnem občinu — toda zanj so vsake in za zafale veselo gibati. Se pred izvrstno sedanjega g. župana se je sicer v strukturo odlikovalo. G. Ribar je že več let uprta vodil radobci gašino društvo in radobci občino vodilo. Otkar so mu pa vstrani uspeli še častno brane župnika zofel je vrhovno delujoči in značajni domozup deloviti a pomnoži zvestih narodnih prijateljev tudi na polji narodne omike in narodnega gospodarstva. Polnj znanstvene pojedince tla je v torek 13. t. m. prva beseda mladega „bralnega društva“ v Radobcih pod predstvom g. župana Ribarja. Na hitro nastavljen prvi domači gostine bil so je izbralo veliko domozup gostov in znanstvih prijateljev in okolišč med katerimi smo opazili vse znanstve: kmotjake, obrtnike, učitelje in duhovnike. Domači godba je svirala veselo kunske in osem izvirnih ljudskih pevcev je prednelo točno in dovršeno več predov slovenskih pesmi. Slavnostni govor je imel zna g. predsednik, ki je oahito vse gozbe predvse posredovati poudarjajo, kako so se Radobci dvignili in kako bojo deloviti pri novih narodnih podjetjih. G. Dragutin Ribar in Golja je v daljšem, krepkem in jansen govoro poudarilo omajni pedagoške Radobci otiravli so za lastnotno zgodovino Slovenov od srednjega veka naprej do najpoznih časov, v katerih so je vendar Slovenov zbrali in našel biti „podlaga tuževni pesi“. G. Levec se je govorniku toplo zahvalil. Na to so je vrile te tombala, petje in prijatna zahvala do prve noči. Lep narodni praznik ostane vami v prijatnem spominu.

(Vojaki strahla vaje; pri Kričkom se se letos že drugi avgusta kmotnik, kar se je vojaki pojedince bala, da ne bi medvo došlo grite, ki se je v teh okrajih pokazala, če tudi ne v veliki meri. Vojakom se je bilo po kmotnikih vajah potati na daljno pot čez Štajersko na Ogriško v okolico Kiaske, kjer bodo veliki vojaki manevri, in kjer namerna naš osar svoj armado predstavitil množicem osarju, ki ga pride obiskat.

(Kmetički dom v Celovci) to je, bilo a gostilno, za Slovence zamerjavjo ondi postaviti. Da si stvar še ni zrela, pa se kričijo nasproti faantiki. Če sida v Celovci Italian ali Francoz, so vsi tih, če pa boče domačini Slovenov isto stvari, je za kar kritik in vit, da je jači!

(Zevsko društvo „Nabavništvo“) v Nabavniški pivovari na nedeljo dne 27. t. m. veliko veselico na prostem; a veselico bodo zbrali pesni in drugo zabavo. To za obhalekni in predajo slovenskega življa ob mozniki obali tedi valno društvo pridobilo si je kaj pri prvem zvezaju nekoga pohlava od vsaki strani, in koliko je društvo nek predvednik, pokazalo bi pri tej vesnici. Nabavništvo smemo častitati na njihovem vrtanu in poltravnem pevstvu g. Jos. Certe, po takim vodstvom bodo prvi pri vsakem nastopu si pridoli sere polnove. Prijaznost smo torej, da ne bo nihče, kmotr dopisajo opravila, zamedili pevanskega utika pri vrlih nabavniških pevcih.

(Pojadincevskotivost „Sempaskega Taberna“ v Gorici.) V nedeljo 17. septembra t. l. obhajali bodo grešiki Slovenci 30-letnico slovenske in za predajo slovenskega ljudstva v teh krajih priznanejšega „Sempaskega taberna“, ki se je

vršil 14. oktobra l. 1868. Slavnost, ki se bo vršila na prostoru bivšega taberna pri Sempasu, bo imela političen in kulturni del ter stagne postati znameniti in sjašen narodni praznik ne le za gorlika, marveč za vse Slovene.

(Hrvatiko-slovenska vzajemnost) se je pojavila prav lepo pri shtetstvu hrvatstvem v Istri. Otkajsko društvo voloknega okruga, kjer so hrvatiki ubitaji v večini, pristopilo je kot član k „Zaveti slovenskih učiteljskih družter“ in bilo pri vsakem storu v Mariboru po dveh vrlih scrtih zastopano. K temu kvalifikacijsnem koraku je je poleg domoljubja naklonila stanovska korist kajti istereko šolstvo je vedno siločilo kolikih zakonov podoba razvijti slovenskoma šolstvu, dočim loči istereko hrvatike otkajste od hrastov v hrvatiki razen politične meje drugo šolsko zakonodajstvo.

Druge avstrijske novice.

(Cesarjev rojstni dan) so po vsej Avstriji praznovali a leto prejeto zvezajo do presvetlega cesarja, a katerem se avstrijsko ljudstvo od nakaj odlikuje in katero raste tem bolj. Sim večkrat ima priliko, spominjati se blagoga dednega otkca.

(Knezovič dr. Janes Zwager) umri je po dolgi moki točeni dne 14. avgusta. Porojen je bil v Alzinu na jatem Tirolskem l. 1824, kot sin pripisanih starikov. V duhovnika bil je posevečen l. 1851, v škola posevečen l. 1867. — Pogreb bil je v soboto 19. t. m. Izjavstva vdeležilo se je brezštevilno in prav mnogo vtiokov in najprijih dostojanstev. — Pokopan je v cerkvi Sv. Joze Jezovega v Gradcu. — Ravno ta dan nastajal je očl kfoč dr. Binder pri Sv. Hilpiti. Slovci je radi ubane knjige „O zakončen pevavi“, kateri je spisal. Bil je zelo nizrega in blagoga znanjca.

(Poljedelsko ministertvo) je letos radi pomankanja krme dovolilo živinogostu in bližni cesarskih gozdov, da se jim na njih postaje sme dopustiti govedji brezplačno krmino razliti in listje in roh.

(Vodiljen vojna ministertva) je imenovani vr. Merkli, rodom Lunajev.

(V Pragi morajo imeti tlike dvojevitne napiske, šolske in nemške; tako je nastajati obratili. Torej imamo tudi Slovenci pravico terjati tlike napisov, zlasti Slovenci v Celji, Ptiju, Trstu, Gorici itd.

(Med m'edoboloko stranko) je najprijten razpor.

(Na Tirolskem) bodo postavli, kmotr septembra jnaku in francozke dob Andrej Hoffertjo spomenik. Takrat stagne sara cesarje Tirolci obiskati.

(V Galiciji) kjer bodo sreli septembra velike vojake vaje, je več slučboj koro; zato se boji, da ne bi se ti manevri odpovedali.

(V Dubrovniku) v Dalmaniji so med brezštevno narodoma hrvatikim in arbičkim nerlečne prepirke.

(Slonjki halere) so tudi v Galiciji, v Hunziji in drugod.

Ogled po širokem svetu.

(Na Nemškem) je med strankami gladi vladne politike, poviranje davkov in vojake volika noveja.

(V Belgiji) preiskujejo zabatare bivše ministere, ki so v strahu, da bodo otkaj obhajani.

(Amsterdami ali predmetniki) ki so bili došli za delavski shod v Curisu, se bili od poveljavno vključeno, ki je prv. saj se a ljudski, ki so soper vsah red Slovencev družite, si mogoče pomagati.

(V Valtingenski storojce) narodni stor Zidanjih držav in se poravnajo a mnogobitni kupčičkih in demoznih stanov, ki so ondi nastale. **(In Ameriki)** prihajajo od naših rojakov kaj različni glasovi, ki doposko potujejo, da tudi v Kolombiji medel se gre vsa gladna, da so se od toki misli in deli, kakor se je našim rojakom dnevno, predalo so se preseliti. Mnogi tam bolna bel, mnogi zima dela in mora stati; najraj je pa takih, katere kakra in tolen muči.

(V daljne Ameriki) bodo najprejji parniki samo 5—6 dni vstili. S takim parnikom se bodo te dni iz Evropa odpejali tudi 12 Slovencev na nastavu v Chicago, do kamor bodo a voljno po bilicini vdaj potrobavali v dni.

Dopisi.

Is Šimšeta pri Radobcih na Dobljanskem mesecu avgusta t. l. — Kdo je med 5 bralov „Domovca“ v svojem življenju ni le imal priliko opazovati neseneča mladice in odrasle ljudi, katerim je Vaganmogohast odvrdela jeden govorenju čut, to je posilih in valod tega tudi drugi dar, ki je še valjni; dar govora! Valod tega, da se otrok porodi, kojemu je sluh pokvarjen, ali pokvarjen, so mu tudi govor ne razvije, ker od govora sveta ničesar, nobenega glasa ne sliši, ter se mu um na to stran ne razvija, kar meni, da je vse svet nem. Tudi se mnogokrat prepriči, da poznajajo bolniki in otroški dobi posredujejo, da otrok sluh zgubi in valod tega polagoma tudi dar govora zmanjše, postaje vedno bolj tih, dokler popolnoma se umakne. — Taki ljudje so potem stariši, svojim bratom in sestram, svojim sodnikom in dostojari in občini v našljgu, kateri jih morajo obiskati, hraniti in jim stanovanje preskrbeti, ker si sami tega zahtajati ne morejo.

Koliko dobroga stori tedaj tak mladenec človek takim revščim, ako s njimi dobro ravna, ako jim dela in zaščita da, ter zgubi ina zmanjšano takim revščim odpro. Koliko večji dobitniki je po se to tisti, kateri take revče odvejo, jih otkaj pripelje k govorenju, jih otkaj kako kolokolevati ali jih spiti pripelje k temu, da si zamerajo sami svoj krah, če tudi le skromen, zaščitati. In ako vse dečki, zgorajloj svoj govor točno mod, lojja pridejo do krah, koliko tovarneje je to pri dečkih, ki se kaj tagove nitiakar ne privajajo.

Zato je za jelim najprijih mladi naroda ustanoviti, v katerih zamerajo taki mladi ne srečevali vsaj toliko instruirati, da zamerajo ljuga spomavati, da se narobe beati, pusti in računati, poleg tega je kakoga praktičnega dela, a katerim se zamerajo pojme živiti. Taki narodi mnogo valjajo, vendar država ina moč in jedino ona zamerajo kaj jednaroga stoniti, posomniju ki to nemožejo. Poleg države smijajo v sedanjem čas tudi dobrodelna društva take in jednake narode.

Jedno tako društvo so šolske sestre „da naše dame“ zdale ljube gospe, katere se v prvi vrsti a poučkom peleva in imajo tudi nekaj gluhonemih v svojem zavodu.

Jeden tak zavod obstaji v Šimšetu pri Dobljanskem, kjer imajo četite šolske sestre poleg svoje trinarrednje deklitice šolske kole, poleg tega, da pripravljajo otkne za otkaj, se zavod za gluhonema deklitice. Kdor je imel kdaj priliko prepričati se, koliko in na kak boljš način se takaj naše deklitice v hrasti, pianji, računanji, i. t. d. poučevajo, koliko truda si prizadevajo, da in tak revnih deklitice izobhajajo tridanzsko izgibna deklita, ki so sposobna na vsako domačo delo i. t. d. — ne more se dovolj naučiti marljivosti, potrpežljivosti in vztrajnosti št. bolnikih sestur, na drugi strani pa so nemarno dovolj bogu hvale dati, da je on vrtavri takih blagih del, ki vse svoje življenje življejo v ta namen, da svojeje bližnjemu olajajo, ki so taki revni, da nimajo vsah člove naravnih, telavni pot shtitje življejo. —

Ta blagi zavod bih priporočati vsem! Priporočam bogatinim in revnim stariškim, ki imajo zmeru otroka, pripravim deklitim in duhovnim občinstvom, da ga podpirajo v njegovem delovanju, da ga vdravljajo v trudnjahrvnem naravnih, posebnih, da stori vsi dolžni stor krajnjih svoje dolžnosti, da se posili na ta zavod, sedaj ko se imo svoj zavod na gluhonema postaviti, da se levni otizati na št. šolske sestur v Šimšetu, ki so strokovnjakinja v pouku gluhonemih otrok, ki to telavno dela še preslagajo Bertha let ivrtivajo, ki ravna deklitice brezplačno poučevajo in delajo. Gotovo bodo one i nadalje v enakih meri delavne. —

Za Srečavo. Pri nas še hudo pogrešamo prave narodne odličnosti in zato tudi našim „Nemcem“, kateri bi lahko sedel na prete ob roki, silno raje groban. V nedolgi pravnoliči so neombrjivi desetletni ostanki naše „šiferjanške“ kole ter se pri tej priliki občasi v zadnem „narodnem“ trgu naš vsake nevarno. Njihovi gošče iz Ljubljane in Celja kalijo se na kolodvoru slovenski govorno državo, o k. z. Avstriji, ki je tudi slovenski govori, pa se so demili vstajati, ješ v letni avstrijski oficir. No, to so pa ti revoluciji našeli na pravico, kajti ta gospod jim je nesamitno hudo zapo nagel. Ostavljati je, da ne bi bilo pri taki priliki na kolodvoru nisi kritičnik ziti kake druge strahu. Tudi so mora pričati zoper pomembnega „šiferjanške“ kole odločen in brezdolben boj — Naše bralno društvo, za katero je nabralih še bilo 100 članov, pa tudi ne nalaga toliko simpatije, kolikor bi je v narodnih krogu našli. Ostavljati veselje se delajo od spreke, sklerozno se je vse narodna okolica še veselila in to slovnost in sklerozno se taš veselic pri nas za praviho narodne zavesti zelo potratno. — Tudi rodu zlasti glavo čimprej v društvu se bi pravico. — Prvošino torej, da se v merodajnih krogu vračajo te prilike — pa hva zameri! — Isto tako nam proročaj v nezamerno obnadajajo piše „turnavščine“ na Zlatnem mostu. Kaj se že vse tu ljubele upajo, pravno vsaj. Mi se, na je bi najkmal, ali takim aristokratizem in se pač priligo, ko bi jih bilo pobili čez križno in jim našli nekakšno pomiritev leka ter jim prugaš srčnosti. — O Slovenci, ti si pač poklerna duša!

Za Frankolova. 10. avgusta. Vse dni smo praznovali v občiski tega meseca, ko so občani naše fare molitveni kosec in škof lavantinski. Ispolniti se so ob tej priliki naše volje leje glavo poveljstva (konsekracije) krzane područstvena cerke sv. Trojice na Gobji. Na tem praznem grču postavili so naši občan čakler leta 1844. Za dnaj je bila občinavana od rosarjeje iz raznih krajev, a namajer, ko je še poravneta po viljen nam obdržavan postarju, hode gotovo še bolj na glas. — Po stoletnih ceremonijah povobčevanja deliti so knesotični sv. brano. Osnatni moram, da se je za to slovnost dne dva 2. avgusta pripravljali cela občina še vedo tedno. Starokoli so bili postavljani na sedmih mestih; posebno lep je bil tisti predurno očerkivo in za oni pred hudo trgovačevnikina Busenka. Med drugimi nagipi na slovočih omenjanj teje kot posebno pomembne: „Slovesa Troja stvirja zaku vero.“ „Tvo vrhovni dah volji naša arca.“ Viljuha postarja zaku ljubosna.“ Ti trije nagipi se pravio priligo na posebno milosen knesotični, a vlažni je raznica, da velja njemu ljubosti in splošnostava vsaokga, ki ga je imel kdaj svoje videti. To leto je poveljavil v navdihosnem govoru Frankolovi rjak gosp. prof. Benesnak in Plovedra, ki rurno sedaj hiva tukaj na političnem, ter vprito knesotični rasjamili pomem teh treh našihovih stanzim gostom pri obedi v lipovčimov stanzvanju, ter navdrali vrnemu vladiki: da bi ga bog obrnil še mnogo leta svojji škofiji in Slovencom sploh! Ta slovesen dan ostane Frankolovani in sosednim faranom nepozabljiv.

Za veselenje in svoje pravo pa vsaki kmalu našel in nesebno. Tako se je tudi naše upolno. V soboto dne 8. avgusta prof. večerjo jedla je nastanena znuma nevlita. Nad Konjaku grču strah se so hadi tamen občali. Zabašo je šili, kakor, da bi ikazali točki, najprej se je občali pretarjal. V pol uru je nastala strazna pavolajev, kakoršne še najkrajnji ljudje se pomnoje. Voda je narsala na mator in vilo, masti poteka ki taše akur vas, je postal divja štebeča roka, ki je postalo njih in travzaku na damo in levo, od takala noče, podjala junova št. V nekaterih kuhaj je nepopolna voda kleti do straza, narepmila in svedna meko in mlivo, pokrvala drveje št. Z odno beneho, to se hodo prono, in škola je velika za slovo ljudj. A poluj tega je isti večer na nekaterih krajih še toča pošlala. To je povelj na enkrat. Tve smpokam bi se moralo pomniti na kakšen kol našim. Naj nevarnejši so-pojole to reč ne postajajo in posebno naj glodajo,

da hode oblačnje ubogi davko-plačevalci in mado in iz sosednih občini, ki so od štode pripadeli.

Književnost.

(Dr. Jos. Vohjakova obrniti dramatični in pripovedni spisli. Pod tem naslovom je prišel na svetlo II. zvezek Vohjakova „Narodne knjižnice“ (I. zvezek obsega njegov prelepi roman „Pobratenje“ in obsega dramo (igrakca) „Lepa Vida“). Pred to prekrasno gledališko igro je životopis pisateljeve in povera dr. P. Turnerja. Na čelu je tudi Vohjakova, prav dobro našeta slika. Kajitica obsega v svojem (životopisu) 7 in v svojem prvem delu 96 strani v osmerici, ličila je v kaj štiri občini v tiskarni in zalozi Drag. Hitarja v Celji in stane 50 kr. O vsesti to knjige je v tem glas. Životopis našega stanzga domoljuba, toda od dne do dne mitaljega pisatelja je skorj kratok, a v vsem resničen. Vnaji našetava je objektivna delo blagosa, za dno in roč tako našega rjaka našega. O drami, o igrakcu vsemem je tudi še ena sodba. Prekrasno je lupeljana in dramatični občini pripovedika o lepi Vid, narodna pripovedika, katero je bil še pred 50 leti in roč med Slovenci ševski Poljak Korytky napisal v pomesti občini in katero je bil Jurčič v pruni (novim) besedni tako lepo našelil, da lepe ni mogel. Zdaj je pa nam naš dr. J. Vohjak istu podal v dramatični občini tako popolno, v tako leko zsmernem in prav dobrem jeziku, da človek tedno občini predajo berilo, kadar ga je našel beril. To dramo je sirot na naših očih tedno predstavljali; toda v Ljubljani se je leto s velkim vrhosem in v posebno zadovoljstvo predstavljali in se hode gotovo vasko leto večkrat ponavljati. Vnaji tudi našeti!

(Bela šenja) ali prv roč med štirimi poljudnjimi. Spisal Slovenec za novo leto 1891. knesotič dr. Ivan Kričančič. Drugi popisovani in pomonedi naša. Z dovoljenjem pred knesotično lavant, odnarijata v Mariboru 1893. Taki Člirava tiskarne. Gotovo hode drugo tedno ravno tako kot prva upolna ljubstva in se hode priditviti še treja te prokuratorne knjižice.

(„Narodna biblioteka“) štupč 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53. Z ogajem in mrečem. Zgodovinski roman. Poljski spisli H. Sienkiewicza. Poslovni Podravski. Novo Mesto 1895. Tiskal in založi J. Krapiec. — Že lani smo zaznali, da je v Krajevi zalozi šilni prdel slovočega teza romana. Sedaj sta tišla v šilnih zvezkih tudi drugi in tretji del O romanu vsemem govorniče še občasnoke je išeš drag prevod r mladi „Matice Slovenske“. Ker je Krapjeva „Narodna biblioteka“ jako čeneta, meglo ho občinarstvo gotovo po teh knjižnicah, najmalajše nazimastiteje delo genjalnega poljskoga romanopisca.

(Krajcar Jan. Goswini) v Ljubljani je izšel mihovno knjige „Harvaste črepinje, zirka povesti in pesni“, katere je v čepi šestki spisli slovesi J. Vrhölicky. Proleži J. Škarar. — Kajitica obsega na 80 straneh 16 povesti ali slik iz Nijevija. Cena je 30 kr.

Vodni red na južni Slovenici, vrnjava od 1. maja t. l.

- Občini iz Celje proti Dunaji.** Dvaotičnik ob 1. uri 37 m. p-avčič in ob 1. uri 45 m. popoldneho postaviti vlak ob 4. uri 22 m. popoldneho in ob 5. uri 10 m. popoldneho kabinah vlak ob 4. uri 25 m. ajstavljaj; postaviti vlak ob 4. uri 45 m. ajstavljaj.
- Občini iz Celje proti Trzinu.** Dvaotičnik ob 1. uri 27 m. popoldneho kabinah vlak ob 4. uri 34 m. ajstavljaj; postaviti vlak ob 30 uri 20 m. ajstavljaj in ob 1. uri 24 m. ajstavljaj; kabinski vlak ob 6. uri 30 m. ajstavljaj in 8. uri mrečar de Zidovnja mrečar, postaviti vlak ob 4. uri 30 m. avčar.
- Občini iz Maribora na Koroško.** Dvaotičnik ob 1. uri 25 m. m. ajstavljaj; kabinski vlak ob 3. uri 25 m. ajstavljaj in ob 39 uri 3 m. ajstavljaj; postaviti vlak ob 4. uri 20 m. ajstavljaj.
- Občini iz Prešpernega proti Ptuju št.** Dvaotičnik ob 2. uri 30 m. popoldneho mrečar vlak ob 5. uri 15 m. ajstavljaj in ob 1. uri 30 m. avčar; postaviti vlak ob 3. uri 30 m. popoldneho.
- Občini iz Celje v Poljanje.** Mrečar vlak ob 4. uri 30 m. ajstavljaj in ob 1. uri 20 m. popoldneho.
- Občini iz Vojenja iz Celje.** Mrečar vlak ob 1. uri 30 m. m. ajstavljaj in 2. uri 35 m. popoldneho.
- Občini iz Židovnja mesta v Župcju.** Mrečar vlak ob 3. uri 12 m. ajstavljaj in 1. uri 30 m. avčar; postaviti vlak ob 2. uri 30 m. ajstavljaj in ob 1. uri 30 m. popoldneho.
- Občini iz Poljanje v Knjevo.** Mrečar vlak ob 2. uri 25 m. ajstavljaj in ob 4. uri 10 m. popoldneho.
- Občini iz Knjevo v Poljanje.** Mrečar vlak ob 1. uri 30 m. popoldneho.

Zahvala.

Poljudna štajeta in v prišloto dolžnost v iznos odnora „Zahvala društva“ na Doli jamo grej pravico vednava, tem pomeni vedeti iznos vrjaka perjavna slovoč. ki so pri nastanju veselili 25 t. in medobitelj. Novi mrečar slova „šiferjanški prava“ je za vsake mrečar, a vsak mrečar, mrečar slova „šiferjanški“ ni iz Lahjega trga pravolniva sta vsa naprva občinarstva. Istiže Van in iznoski postarji! Doj pri Hrastovici št. 48. Avgust 1893. Alojz Podmetnik tajnik. Ant. Seljak, predstojnik.

Zahvala.

Pojudni odbor lavna tam poston vasa, katero so vsi 4. avgusta t. l. poveljni vabilnega poveljega slova praviho zavestni občini in pripomoči, da se je leta vjaki (nezagotovo) vrnoma, svedni dovediti, vsajo svednivalno svedni, postonjo pa sluzovomem odobrenju v Mariboru za potrditvovisti pri dlanim iznoski „Slovesi“ v Ljubljani in Nijeviji prednosa dvanosa za mitaljovstvo in potrditvovisto mitaljovstvo pri postarju; poton postarji Franjo Geršič in svedno poveljevstvo slovočega poveljega sluzi, vasa dvanosnem javno občini in kapelnikom postarjevnih mrečarh slova za njih traji pri mrečarji vsaj; vjakiž moza javno in postarji, ki so v svojih mrečarjih svedni, postonjo k mitaljovstvom slova, kupa moza dnajji v javnaha slova; vasa slova in vasa vasa postarjevnost hodi prednosa našega.

Objav slovočega poveljega društva v Ptuju.

Franc Čuden
 (Gruje Jos. Gobju)
 v Ljubljani
 Slovenci št. 11
 prijavila
 slov občinarstvo in postavilo pred davčnikovo svežo svetilico, svedno avčarščinskih kopajih nek, pa najkmaljih mrečarh, slatkih avčarščini, obkolitvosti in otomskih ter v mitaljovstvom (Predstavljaj, beležnike, vesitvijo vasa vasa prevznova, svedno in v vasa v vjakiž slova svednošilni struzi.
 Popetarja navodni dnaj, vsajo mitaljovstvi in vasa. Poljaka navodni ispravilo se pravio. Gosni čepeljstvo 6. m. july. V mrečarji se mitaljovstvo postarja, kabinah vasa javnimo postavimo in katero strazi in tako na mitaljov.

MASNE
MOLITVENE KNJIGE
 v vsaki in glavno vsame
 po 15, 25 in 30 kr.
 v vsaki vsame
 po 40, 50, 70, 90, 100 kr.,
 gl. 1.—, 1.50
 v vsaki vsame v beležnikih
 katim
 po 50 kr. gl. 1.00, 1.50, 1.80
 in vsi knjige in vsake vsame
 pripravilo
D. Hribar v Celju.

Dečka
 ki je spoznal 14. leto. Je knjezi in zabav, ter pričiten staršev spoznanje v obteje Jakob Lazarji, vravnaki mojstri v Celji. (30) — 2

3 dijaki
 se sprejelo za sluzovstvo in hrano v Celji v štalski ulici št. 2. (15) — 1

Hugo Eckert & Comp., Zatoč (Saz) Česka.
Poročovalna trgovina.
 štajevskega mrečarja
 (Janjišt do Eckert)
 pripravila se postarji pridobitvovisti, kupa, pa postarjevnost javnajo in mitaljovstvom kabinah prednosa našega. (11) — 1

trgovski pomočnik za na deželo

člani delovnih odborov vsaki dober tuzar in trgovski na deželo (trgovski pomočnik) se sprejme tako, naj se pridruži...

Preselitev obrti.

Podjetni obrtniki, namreč, da bi se preselili v mesto, morajo biti v lasti 1. in 2. stopni št. in imeti vsaj 20 prebivalcev v hiši št. 10 in v trdniki št. 20.

Stefan Boncon, atičar.

Oznanilo.

8. kolkim letom 1903. 04. so razpisane 3 matavore po 300 glb. t. j. tri stote goldinarjev avtorjev, vsaj na leto za medicino, ki imajo na slovenskem demokratskem pravilu.

Posreje s repetitivim in demokratskim listom, izkazanem zavrženih strojih in rezervacij, naj se udeležijo pri polizpolnem delobnem odločitvi do 1. septembra t. l.

Gradec, dne 15. julija 1903. Od stavkarskega delovnega odbora.

DEČKA, ki je dovolil prav razvedro, ginstanje ali medicinsko kolo, je politični stariar in lepega vedenja, sprejme se za trgoverskega s'vencu.

DEČEK, ki je dovolil z letnim vspehom ljudsko kolo, je priden in marljiv, pa se sprejme v knjigovodstvo za s'vencu.

Več se izve pri Dragotini Hribarju v Celju.

Izučna pisma (Lehrbrief) v slovenskem in nemškem jeziku, pripravila dr. Dragotina Hribar v Celju.

Trgovina papirja Ltd. Dragotina Hribarja v Celju pripravila zrakoplove in krmililne stroje.



11 goldinarjev traska do vsake kolere... Anton Obrera, trgovski pomočnik.

ANTON OBRERA, trgovski pomočnik, trgovina v Ljubljani.



Otroški vozički... Pri meni je najcenejša...

Učenca, vsiljena slovenska in nemška, kolo delo...

Jožep Štrec, trgovski pomočnik.

Preselitev in priporočba.

Z namen si izvajati... Ivan Solmer, fevdarski tajnik.

Lekarna Trnkoczyja... Marijacejske kapljice za želodec... I steklica vlij 30 kr., ... 2. glb., 1. trokarer steno 8 glb.

Strune za citre, gosli in kitare... trgovina D. HRIBAR v Celju.

Prevzem gostilniške obrti. gostilno in posetvo... Jurij Lemeš.

SLAVIJA "vzajemno zavarovalna banka v Pragi" - človeško življenje po vseh kombinacijah.